

Full Oficial del Consell Municipal

No es retornen originals
ni s'accepta correspondència
sobre els mateixos.

Any II - Vilanova i La Geltrú, diumenge, 25 de juliol del 1937

Núm. 368

Sols es respon de la publicació
d'aquelles notes que se'ns tra-
metin abans de les 8 del vespre.

VARIACIONS

Misèries i grandeses

Aquest dia arribaren del front de combat, soldats del poble que venien a descansar uns quants dies a la reraguarda. Arribaren cantant l'himne de l'organització a la qual pertanyen, que admirem.

Vet ací la gran grandesa. Els soldats arriben del combat, i avui han arribat tots; demà, quan tornin, potser ja en mancarà algun. Algun que ja haurà fet l'ofrena, la màxima ofrena de la vida, allò pel qual, per defensar-ho, l'home ho fa tot, i malgrat tot, fins la vida dona, quan sap que si guanyessin «ells», aquesta els seria impossible. Ha dit una dona nostra: «Val més morir com un heroi que viure de genolls».

Criden els soldats a les rengleres de l'exèrcit popular, de la victòria. Tots hi van. Qui més decidit, qui menys, certament. Amb això de la guerra, dels fusells, de les guerres, de les trinxeres i de les alambrades, no tothom hi està fet, però tots hi van. Però ara resulta que han tornat a sorgir les castes. Ara n'hi ha uns que per un pretext—indústries de guerra?—sota l'ombra del qual es precipiten, no hi volen anar. Són dels que quan els dieu: «I tu, què has fet per la guerra?». «Jo he treballat dos diumenges seguits a la fàbrica, en lloc d'anar al cinema o al ball». I amb això ja en tenen prou. Seria hora que les autoritats revolucionàries diguessin una cosa en concret, que només pot ésser una: al front com tots, a defensar, a lluitar, a avançar, a morir. Una altra dona ha dit: Tots o cap. Tots són fills de mare.

19 de juliol. Les classes predominants s'aixequen per a tornar altra volta a caure—encara no hem guanyat la guerra. Tot el conglomerat militar-capital-clericalista, es llença contra el poble que l'havia respectat. Però és esclafat. A Madrid comencen ja a ésser els herois que temps després havia d'admirar el

món. A Barcelona, el poble es llença també i venç. Les forces obreres, els guàrdies d'assalt i altres corporacions també lluiten al costat del poble. Es viuen moments extremadament perillosos, però feliços.

Els militars, que el poble pagava per a defensar Espanya, es revoltien contra aquesta; els clergues, que tenien el manament «Estimeu-vos els uns als altres», hi tenen un paper preponderant i el rompen, i els capitalistes que no havien fet servir llur capital pel fi pel qual fou creat, són esclafats de moment. Malgrat tot, hi han militars i clergues que, conscients, es queden al nostre costat, perquè ací hi veuen, com ha dit un gran home de fora, la causa de la humanitat progressiva i avançada.

Ja fa un any. Al començament, els homes que lluitàvem contra la sublevació, solament tinguèrem una simpatia, que fou la U. R. S. S. i Mèxic. El món va creure que defensàvem una causa injusta i va restar callat. Prompte s'adonà que la nostra era la més justa de les causes. I les organitzacions que de primer antuvi eren vacil·lants, s'adheriren a la nostra lluita. El món pogué comprovar on era la veritat. Mentre «ells», «mataven pels carrers» amb la benedicció dels bisbes, mentre ells assassinaven homes eminents, universalment coneguts, com García Lorca i Leopold Alas, — botó de mostra — i condemnaven a mort un home catòlic — Carrasco i Formiguera — pel delictes d'ésser un patriota català, el món ha vist que nosaltres, excepte casos que han estat repudiats per tothom, lluitàvem per l'emancipació dels treballadors, que als nostres combatents, al costat del fusell els donàvem un llibre; que organitzàvem instituts i universitats per a obrers, que amb prou intel·ligència i sense recursos, podien esdevenir homes de ciència; que ací no s'ha assassinat cap home intel·lectual pel fet d'ésser de dreta i catòlic, cosa que solament llegint la

premsa es pot constatar, i així tants i tants casos. I ara ens arriba una nova adhesió. Solà de Cañizares, diputat de Lliga Catalana, ha dit que ací es troba la veritat, malgrat diu ell, que en l'aspecte social no sigui extremista. També ha dit que nega que Franco i els seus puguin lluitar com defensors de la religió, de Crist. Senyors de la Lliga, ja ho veieu, un home que no podent més, ha d'afirmar — i sense cap pistola — que allò d'allà és el crim. Per tot això, el món ha vist que som nosaltres que tenim la força de la raó i la raó de la força.

Un any també, que les democràcies fan el sord. La diplomàcia, com sempre ha fet el seu paper i l'ha complert exactament. Governis Blum i Baldhuim, Societat de Nacions, Comitè de No Intervenció, Sots-comitè, i encara un altre sots-sots. Un any de sordera que nosaltres paguem al preu de tanta sang preciosíssima i que Anglaterra i França pagaran, i a quin preu! Després de Brihuega, Guadalajara, a l'Alcàrria i ara últimament a Euzkadí, les democràcies, a més de fer el sord, fan el cec. El llibre blanc que presentà Espanya no ha servit per res. A hores d'ara, els inauguradors i padrins de la No intervenció, estan penedit, i pel que hom veu, ja n'hi han que comencen a perdre la paciència. Visca la No intervenció!!

El feixisme és la guerra. Això ja ho deiem llavors de les eleccions. Si. El feixisme és la guerra. L'any 1935 a Abissínia, l'any 1936 a Espanya, i l'any 1937 a la Xina, hostilitats a la U. R. S. S. i amonestacions perilloses a Xecoslovàquia. El feixisme és la guerra.

Amb tanta misèria i grandesa, em ve a la memòria un amic meu, mort al front, el nom del qual es troba imprès a una bandera que serveix de guia als soldats fins la victòria. El recordo el 19 de juliol amb la seva frase: «aquesta gent...». Era un diumenge al matí. Plovia, i corrent va venir sota el meu paraguai. Havia vingut del front a descansar uns

dies, i em repetí la frase: «aquesta reraguarda...». Poc després marxava a Aragó. Allí lluità, com no tothom ha sabut fer-ho. Morí. Diu que en un atac feixista es trobava company d'una metralladora. Caigueren els dos abraçats. L'un per sempre; l'altre, per continuar amb un altre company. Jo et veig, Antoni Urgellés, Antonet, com et deia jo, caure a la trinxera, junt amb la metralladora. Jo veig com els teus companys, tristos, t'acompanyen al repós etern. Jo veig com et tapen amb la terra i les pedres aragoneses, que tants herois han amagat. Jo veig com col·loquen la bandera de la pàtria, amb l'estel de la llibertat, sobre la terra—sagrada—que guarda el teu cos. La bandera de l'estel es descolorirà; tu continuaràs essent l'heroi. Els teus companys avançaran; tu, no la teva carn, els seguiràs i els diràs: endavant, per l'honor dels que hem caigut. Jo et beso damunt la teva boca que ja no existeix. Fora de tu no hi ha res. Tu ets la gran grandesa. Jo et petonejo...

X. G.

DES DEL FRONT

A SEGAR

Els soldats de l'Exèrcit Popular ajuden als treballadors del camp. Molts dies, a primera hora del matí, surten del poble uns grups d'homes que, fusell al braç, es dirigeixen a protegir els paisans que van a segar les daurades espigues que s'inclinen vers la terra, com si es vegessin impotents per aguantar el pes del seu gra.

Van decidits a arrencar de les urpes de l'enemic, el preuat fruit d'hores de treball i suors, sense tenir en compte la proximitat dels parapets facciosos, i no cal dir que ho aconsegueixen abastament.

Naturalment que algunes vegades són els traïdors els que surten amb el mateix objectiu que nosaltres, però no aconsegueixen altra cosa que entrar en contacte amb els nostres fusells; per cert que per la manera en que cuiten a amagar-se, es veu que no els agrada gaire; a més, sempre algun que altre paisà o soldat veu l'ocasió de fugir de l'opressió feixista i l'aprofita passant-se als nostres rengles.

Cap a la posta de sol retornen satisfets de la seva tasca, suats avancen pausadament pels camins polsosos que condueixen al poble, amb el rostre i braços torrats pel sol, i les seves goles resseques entonen, potser sense harmonia però sí amb entusiasme, les estrofes immortals d'«Els Segadors»:

Com fem caure espigues d'or
quan convé seguim cadenes.

I les eines que empuñeh aquests aragonesos senzills i que lluen en el crepuscle rogenç, sembla que es sentin catalans i completin:

Bon cop...

RAMON BOSCH

Segura de Baños, juliol de 1937.

¡DURO A ELLOS!..

La llegada de esos nuevos bárbaros del siglo XX, viene dirigida y alimentada por dos personajes fatídicos, que dicen representar el sentir de sus naciones, cosa tan absurda, como ellos mismos. ¡Mentira! Hitler y Mussolini no son ni la Alemania, ni la Italia trabajadoras y conscientes, que en día no muy lejano darán el traste con esos dos abortos repugnantes.

No cabe duda que los que aquí vienen facturados por ellos, unos lo han sido engañados, pero otros son unos desalmados fanáticos que aplauden sus fechorías, desmanes y latrocinios. A todos les falta el estímulo de una idea noble y justa; por lo tanto, por muchos que ellos manden, serán pocos para nosotros, ya que en su día daremos cuenta de ellos, como se ha hecho en la Alcarria y Pozoblanco (Pozonero para ellos), no quedando de sus personas, más que nombre en las listas de embarque.

Para que esto sea una realidad próxima y efectiva, se precisa la unión de todo el proletariado, tanto en la vanguardia como en la retaguardia, sin resquemores de ninguna clase y obrando con la lealtad debida, sin zancadillas ni sorpresas de ningún género, porque lo que se dilucida en los campos de batalla como en la retaguardia laborando por un mañana mejor, es de todos y para todos en general.

¡Hagámoslo sin titubeos por el triunfo rápido de la Guerra y por el afianzamiento de la Revolución!

E. POCH

DONATIUS

Consell Municipal

Donatius rebuts a favor de les víctimes del feixisme

Suma anterior: pessetes 1.897'25

Jaume Torrents	5'00
Joan Palà	5'00
J. Torres Tomás	5'00
O. V. H.	25'00

Total: pessetes 1.937'25

Continua oberta la inscripció en els baixos de les Cases Consistorials (Oficina de Dipositaria), i hores de 9 a 13 i de 17 a 20.

Casa de Sanitat i Assist. Social

DONATIUS rebuts el dia de la data:

Antoni Ubia, 2 litres de llet.
Lleteria Lleó, un litre de llet.
Granja Romagosa, un litre de llet.
Catalònia Gel, S. L., una barra de gel.
Indústries Pesqueres, un ciutell de peix.
Vilanova i La Geltrú, a 21 de juliol de 1937.

DONATIUS rebuts el dia de la data:

Antoni Ubia, 2 litres de llet.
Lleteria Lleó, un litre de llet.

Granja Romagosa, un litre de llet.
Catalònia Gel, S. L., una barra de gel.
Indústries Pesqueres, un ciutell de peix.
Vilanova i La Geltrú, a 22 de juliol de 1937.

AVISOS I NOTICIES

DEURE DE CORRESPONDENCIA

Havem rebut una carta oberta que fa referència a afers d'agricultura, per la qual cosa, seguint les normes regulars que se li han establert a la Redacció d'aquest FULL, passem la carta al Conseller afecte al Departament que entén als afers agrícoles, per tal que ens determini la conveniència de la publicació.

El mateix diem a l'autor d'un article que tracta el problema dels preus dels queviures.

AVIS DE REDACCIÓ

Es prega als col·laboradors espontanis que, donades les característiques de curta extensió del FULL, es limitin a no estendre els articles més enllà de quartel·la i mitja, o bé a tot més estirar, que no passi de les dues quartel·les.

COMISSARIAT DE L'ESTATGE

A partir del dia 22 del present, i en les hores d'oficina de costum començarà el cobrament dels lloguers de les cases corresponent al mes de juny.

Aquest Comissariat espera del bon sentit de tots els veïns, i que, fent-se càrrec de les grans despeses que ocasiona l'anar posant en el màxim de bones condicions higièniques i de confort totes les vivendes d'aquesta vila, compliran aquest deure que tenen, sense necessitat de cap altre avís.

Ensems es notifica a tots aquells que viuen en cases foranes i aquells que, tenint llogat algun pati, els quals en el seu temps no van omplir les fulles d'Estadística de vivendes, l'obligació que tenen de passar per aquest Departament a formalitzar aquest requisit, ja que del contrari perdran els drets sobre els mateixos.

TORN DE FARMACIES

Diumenge i tots els altres dies, de 1 a 4, farmàcia BENAVENT.

Servei de nit: BENAVENT i JULIA.

Avui, dia 25, en el Teatre Apol·lo:

“La Educación de los Padres”

El preu del FULL són 5 cèntims, però qui el vulgui a domicili en pagarà 10, i caldrà que deixi nota a la Jefatura Municipal, indicant l'adreça i el nom la persona que prefereixi que li serveixin a casa seva.

Imp. C. N. T. M. A. L. J. L.